

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Directie Inhoud**

aan De leden van de vaste commissie voor Financiën

datum 12 november 2020

Betreffende wetsvoorstel:

35575

Wijziging van de Wet belastingen op milieugrondslag en de Wet Milieubeheer voor de invoering van een CO₂-heffing voor de industrie (Wet CO₂-heffing industrie)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 12 november 2020 aangenomen door de Tweede Kamer.

Voor: SP, PvdA, Krol, GroenLinks, 50PLUS, DENK, D66, VVD, CDA en ChristenUnie.

Tegen: PVV, FVD, Van Haga, SGP, PvdD en Van Kooten-Arissen.

Verworpen en ingetrokken amendementen

Diverse Artikelen

11 (Beckerman en Alkaya) over het voorkomen van het verlenen van dispensatierechten
Met amendement wordt voorkomen dat er dispensatierechten worden verleend.
De indieners vrezen dat middels het inzetten van de dispensatierechten teveel bedrijven op oude voet zullen blijven uitstoten. Zij ervaren dan onvoldoende prikkel om te verduurzamen. Ook de handel in deze rechten voorkomt dat de benodigde CO₂-reductie wordt bereikt. Het zijn juist de grootste uitstoters die deze rechten gratis zullen ontvangen én kunnen opkopen. Hiermee wordt het doel, de CO₂-uitstoot drastisch verlagen, teveel ondermijnd. Met dit amendement wordt alle vermijdbare emissie belast.

Het amendement stelt voor dat er voor de CO₂-heffing industrie geen dispensatierechten worden verleend. De industriële installaties worden over hun gehele jaarvracht belast. Als gevolg daarvan vervallen ook de regeling dat dispensatierechten kunnen worden verhandeld, en de regeling dat een overschot aan dispensatierechten wordt gebruikt voor een herberekening van de belasting die is betaald voor die industriële installatie over de vijf voorafgaande belastingtijdvakken. Het niet meer verlenen van dispensatierechten heeft tot gevolg dat er feitelijk sprake is van een generieke vlakke heffing op alle broeikasgasemissies van de industrie. Dit amendement leidt – zonder rekening te houden met gedragseffecten – tot een belastingopbrengst in de orde van grootte van circa € 400 miljoen in 2021 oplopend naar circa € 2,8 miljard vanaf 2030. Gedragseffecten zullen een

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 12 november 2020

blad 2

grote invloed hebben op de opbrengst in zowel 2021 als in volgende jaren. Zonder aanvullende analyse naar de gedragseffecten kan de belastingopbrengst van dit amendement daarom niet geraamd worden.

Ingetrokken.

Artikel I, onderdeel F

Artikel IV vervalt

12 (Stoffer) over afvalverbrandingsinstallaties uitzonderen van de CO₂-heffing

Algemeen

De indiener stelt voor om afvalverbrandingsinstallaties uit te zonderen van de voorgestelde CO₂-heffing. Afval zal linksom of rechtsom verwerkt moeten worden. Het stimuleren van recycling gebeurt al middels de afvalstoffenheffing. Ook is een importheffing voor buitenlands afval ingevoerd. Voor het stimuleren van recycling is de CO₂ heffing als beleidsinstrument derhalve niet nodig. De indiener wil er verder op wijzen dat CCS voor verschillende afvalverbrandingsinstallaties geen optie is, zodat de mogelijkheden om de heffing te beperken minimaal zijn. Daarbij komt dat er in Europa een tekort is aan capaciteit voor het verbranden van restafval waardoor meer afval gestort wordt dan nodig is. Het extra belasten van verbranden kan ertoe leiden dat meer afval gestort wordt. Dan is sprake van een averechts effect, omdat bij stortplaatsen veel methaan vrijkomt. In de Europese Unie is er bewust voor gekozen afvalverbrandingssector buiten het Europese emissiehandelssysteem (ETS) te houden. Nu is sprake van een nationale *alleingang* door deze sector wel met CO₂ beprijzing te confronteren. Het creëert in de ogen van de indiener een ongewenst, ongelijk speelveld.

Artikelsgewijs

In de artikelen I tot en met V wordt voorgesteld het wetsvoorstel zodanig te wijzigen dat de CO₂-heffing industrie niet van toepassing is op afvalverbrandingsinstallaties. Dit amendement heeft geen budgettaire gevolgen.

Verworpen. Voor: Krol, DENK, de SGP, de PVV, FVD en Van Haga.

Diverse Artikelen

16 (Van Raan) over uitbreiding van de CO₂-heffing naar alle industrie en verhoging van vermijdbare uitstoot

Alle milieuschade heeft een prijs en de ernst van de klimaatcrisis vraagt erom dat alle uitstoot die vermeden kan worden, ook direct vermeden wordt. Dit amendement beoogt, vooruitlopend op een vlakke, uniforme CO₂-heffing voor alle uitstoot in alle economische sectoren, een uitbreiding van de heffing naar alle uitstoot van de industrie en de introductie van een verhoogd tarief op de vermijdbare uitstoot.

Het handhaven van de dispensatierechten in onschadelijke vorm maakt het mogelijk om op objectiveerbare wijze onderscheid te maken tussen een hoog en laag tarief.

Met dit amendement wordt bewerkstelligd dat de CO₂-heffing wordt berekend over de gehele industriële jaarvracht van een industriële installatie in het belastingtijdvak. Dispensatierechten worden hierop niet meer in mindering gebracht. Tevens komt de mogelijkheid tot herberekening en tot overdracht van dispensatierechten te vervallen.

datum 12 november 2020

blad 3

Daarmee worden de dispensatierechten onschadelijk gemaakt. Het tarief bedraagt per ton kooldioxide-equivalent € 125. Dit is het hoge tarief.

Het lage tarief bedraagt € 30 per ton kooldioxide-equivalent en is van toepassing op dat gedeelte van de industriële jaarvracht waarvoor de exploitant van een industriële installatie beschikt over dispensatierechten voor het belastingtijdvak. Dit lage tarief wordt jaarlijks verhoogd met € 10,56 per ton kooldioxide-equivalent.

Zowel het hoge als het lage tarief worden verminderd met de EU-ETS prijs en worden jaarlijks geïndexeerd.

Voor de berekening van de hoeveelheid dispensatierechten past dit amendement tot slot de nationale reductiefactor aan. Deze start op 1,0 in 2021 en daalt jaarlijks met 0,057.

Dit amendement leidt – zonder rekening te houden met gedragseffecten - tot een belastingopbrengst in de orde van grootte van circa € 400 miljoen in 2021 oplopend naar circa € 2,8 miljard vanaf 2030. De gedragseffecten kunnen een grote invloed hebben op de opbrengst in zowel 2021 als in volgende jaren.

Voor dit amendement geldt dat, zonder aanvullend onderzoek naar de gedragseffecten en de gevolgen van het aanpassen van de reductiefactor, de belastingopbrengst niet geraamd kan worden.

Het aanpassen van de reductiefactor op de grondslag van de CO₂-heffing industrie zorgt er mogelijk voor dat vanaf 2021 jaarlijks een deel van de grondslag boven de EU-ETS-benchmarks uitkomt. Dit deel wordt conform dit amendement bovendien belast tegen een nationaal tarief (inclusief EU-ETS prijs) van € 125 per ton CO₂-uitstoot. In dat geval vallen de opbrengsten potentieel hoger uit dan hiervoor is genoemd.

De uitbreiding van de heffing naar alle uitstoot en de verhoging van het tarief op de vermijdbare uitstoot zal dus mogelijk extra opbrengsten genereren. Zoals beoogd in het wetsvoorstel en afgesproken in het Klimaatakkoord, worden de opbrengsten ingezet voor verduurzaming van de industrie door middel van een subsidieregeling, bij voorkeur via de bestaande SDE++-regeling.

Burgers en het MKB dragen nu relatief veel bij aan de SDE++ via de Opslag Duurzame Energie. Grote vervuilers dragen daar momenteel relatief minder aan bij, terwijl zij een relatief groter beslag leggen op de subsidieregeling. Door de extra opbrengsten uit de CO₂-heffing kan de industrie zelf meer aan de subsidieregeling mee betalen.

Verworpen. Voor: PvdD, Van Kooten-Arissen en DENK

Artikel I, onderdeel F

13 (Stoffer) over de glastuinbouw uitzonderen van de CO₂-heffing industrie

Algemeen

In de glastuinbouw wordt aardgas gestookt voor de levering van warmte en CO₂. Elektrificatie kan zorgen voor duurzame verwarming, maar niet voor het produceren van CO₂. Levering van CO₂ aan de glastuinbouw (CCU) draagt bij aan de verduurzaming van deze sector, maar komt slechts moeizaam van de grond. De indiener stelt voor om CO₂ levering aan de glastuinbouw evenals CCS uit te zonderen van de CO₂-heffing.

Artikelsgewijs

datum 12 november 2020

blad 4

Het voorgestelde vierde lid regelt dat de uitstoot door industriële installaties van CO₂ die wordt geleverd aan de glastuinbouw alwaar het wordt aangewend ter bevordering van het groeiproces van gewassen wordt uitgezonderd van de CO₂-heffing industrie. Deze uitzondering is een aanvulling op het in artikel I, onderdeel F, voorgestelde artikel 77i, aanhef en onderdeel a. Zo wordt geborgd dat ook de uitstoot van industriële installaties die niet direct of indirect uitsluitend worden geëxploiteerd voor het in een kas telen van gewassen evenmin wordt betrokken in de CO₂-heffing industrie. Dit amendement heeft geen budgettaire gevolgen.

Verworpen. Voor: Krol, DENK, de SGP, de PVV, FVD en Van Haga.

Artikel I, onderdeel F

Artikel V, onderdeel A

10 (Beckerman en Alkaya) over het wettelijk tarief op te tellen bij de ETS-prijs

Met dit amendement komt de nationale CO₂-heffing voor de industrie tot stand door het wettelijk tarief op te tellen bij de ETS-prijs, in tegenstelling tot huidig voorstel waar de ETS-prijs op het wettelijk tarief in mindering wordt gebracht. De indieners zijn van mening dat de voorgestelde heffing, die wordt vastgesteld door de ETS-prijs in mindering te brengen op het wettelijk tarief, niet effectief genoeg zal zijn om de klimaatdoelen te kunnen halen. De industrie, waar deze heffing voor is bedoeld, is verantwoordelijk voor een zeer groot deel van de totale CO₂-uitstoot. Voor de forse reductie die nodig is, moeten ook forse stappen worden gezet. De indieners menen dat dit alleen kan worden bereikt door de heffing ook fors te laten zijn. Alle vermijdbare emissie moet dan ook fors belast worden. Alleen de ETS-prijs bereikt onvoldoende effect om de Nederlandse bedrijven die onder de EU-ETS vallen in het benodigde tempo te verduurzamen, laat de huidige praktijk zien. Met dit amendement zal de prijs wel voldoende hoog komen te liggen om het gewenste effect te bereiken. Het amendement regelt dat voor de broeikasgasinstallaties het tarief voor de CO₂-heffing industrie niet wordt verminderd met de termijnkoers van het broeikasgasemissierecht voor het EU ETS. Daardoor betalen de broeikasgasinstallaties het volledige wettelijke tarief, zoals dat ook geldt voor afvalverbrandings- en lachgasinstallaties. Dit amendement heeft geen budgettaire gevolgen.

Verworpen. Voor: SP, de PvdD, Van Kooten-Arissen en DENK.

Artikel I, onderdelen F en G

Artikel VI onderdeel C

9 (Snels en Van der Lee) over ophoging met een vlakke heffing van € 10 per ton kooldioxide-equivalent

Het MKB betaalt nu relatief veel voor de verduurzaming van Nederland terwijl de energie-intensieve industrie door middel van vrijstellingen en lage tarieven uit de wind wordt gehouden. In het Klimaatakkoord is afgesproken dat eenderde van de opbrengst van de Opslag Duurzame Energie en Klimaattransitie (ODE) door huishoudens wordt opgebracht, en tweederde door bedrijven. Daarop zijn de ODE-tarieven aangepast. Echter, de zware industrie (ijzer- en staalindustrie, olieraffinaderijen en de basischemie) betaalt een zeer laag tarief in schijf 4 van de energiebelasting en geniet tal van vrijstellingen, waardoor de rekening grotendeels neerkomt bij (MKB)-bedrijven in schijf 3.

In 2020 werd 3,2% van de ODE-inkomsten opgebracht door de zware industrie, terwijl de uitstoot van deze sector veel hoger is: 21,6%. In het bijzonder dragen de ijzer- en staalindustrie en de aardolie-olie industrie weinig bij: respectievelijk 0 en 13 miljoen euro.

datum 12 november 2020

blad 5

Het MKB betaalt daardoor grotendeels de SDE++ subsidieregeling voor de zware industrie, die oploopt tot 550 miljoen euro in 2030. De zware industrie draagt daar in 2030 zelf voor minder dan 20% aan bij. Terwijl het MKB moeilijk kan profiteren van die regeling, want het gaat over technieken als CO₂-opslag en waterstof.

Deze ongelijke bijdrage is niet langer houdbaar. De rekening van de verduurzaming moet eerlijk worden verdeeld. Een verhoging van het hoogste ODE-tarief is niet voldoende. Vanwege alle vrijstellingen zal die rekening laag blijven voor grote uitstoters. De ijzer- en staalindustrie betaalt op dit moment zelfs 0 euro aan ODE, bij een verhoging van de tarieven zal dit 0 blijven.

Door een bescheiden vlakke CO₂-heffing in te voeren die terug wordt gesluisd naar de SDE++ wordt deze situatie wel verbeterd. Er wordt immers per ton uitstoot betaald zonder dat er sprake is van vrijstellingen. Tegelijkertijd kunnen de ODE-tarieven voor het MKB omlaag. Op deze manier wordt de rekening van de verduurzaming eerlijk verdeeld en wordt het MKB ontzien. CE Delft concludeert dat deze combinatie van een CO₂-heffing en ODE-verlaging tot 2030 geen werkgelegenheid hoeft te kosten, maar wel 1 megaton extra CO₂-reductie oplevert .

Voorgesteld wordt dat de belasting over de industriële jaarvracht van een industriële installatie wordt verhoogd. Deze verhoging houdt in dat iedere industriële installatie over zijn industriële jaarvracht in een belastingtijdvak een vlak tarief van € 10 is verschuldigd. Dit additionele deel van de belasting staat niet onder invloed van dispensatierechten en kan ook niet worden herberekend met eerdere belastingtijdvakken. Er is daarnaast in voorzien dat het tarief van € 10 jaarlijks wordt geïndexeerd.

Verworpen. Voor: SP, de PvdA, Krol, GroenLinks, de PvdD, 50PLUS, Van Kooten-Arissen en DENK.

Artikel II, onderdeel E

8 → 14 (Snels c.s.) over de reductiefactor bepalen op 1,0 en een jaarlijkse verlaging

Het aantal dispensatierechten dat een bedrijf ontvangt wordt bepaald door de prestatie van het bedrijf t.o.v. de EU-benchmark, het productiviteitsniveau en de reductiefactor. Het kabinet heeft vanwege de coronacrisis het aantal dispensatierechten in de eerste jaren verhoogd. De Afdeling is kritisch op deze coulance en merkt op dat meer vrije ruimte in het beginjaar in feite uitstel betekent en dat in een kortere periode de reductiedoelstelling moet worden gerealiseerd, waardoor deze reductiedoelstelling ook moeilijker te realiseren is. Dit amendement verwerkt deze kritiek en regelt dat de reductiefactor zo wordt aangepast dat de voorgestelde CO₂-heffing direct merkbaar is bij de betreffende bedrijven door de wettelijke reductiefactor van de dispensatierechten te bepalen op 1,0. Door de reductiefactor te verlagen naar 1,0 krijgen bedrijven vanaf het begin minder dispensatierechten. Bedrijven die slechter presteren dan de EU-benchmark hebben zo direct een directe prikkel om te verduurzamen. Verduurzamen deze bedrijven niet, dan zullen ze een heffing moeten betalen.

Tevens regelt dit amendement dat de reductiefactor jaarlijks bij aanvang van ieder kalenderjaar wordt verlaagd met 0,0578. Er wordt met het voorliggende voorstel voor de CO₂-heffing beoogd om te komen tot 14,3 Mton minder CO₂-uitstoot bovenop het basispad. Dit is gebaseerd op de Nationale Energie Verkenning 2017 (NEV 2017). Echter, het basispad is in de KEV 2019 aangepast waaruit blijkt dat de industrie eigenlijk 19 Mton

datum 12 november 2020

blad 6

minder moet uitstoten om tot dezelfde afgesproken restemissie te komen. In de raming voor 2030 in de Klimaat- en Energieverkenning 2019 komen de industriële broeikasgasemissies 4,7 Mton hoger uit dan in het eerdere basispad uit de NEV 2017. In dit amendement wordt dan ook geregeld dat de reductiefactor met een hoger getal wordt verlaagd, zodat het aantal dispensatierechten past bij dit herijkte doel van 19 Mton.

Verworpen. Voor: SP, de PvdA, GroenLinks, de PvdD, Van Kooten-Arissen en DENK.